

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 21 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nałożenie środków antidumpingowych na przywóz sklejki z drewna brzoźowego pochodzącej z Rosji jest sprzeczne z ogólnym interesem Unii. Przemysł Unii, importerzy niepowiązani i użytkownicy będą narażeni na niedobór wysokiej jakości, przyjaznej dla środowiska i przystępnej cenowo sklejki z drewna brzoźowego.
4. Zarzut czwarty – podniesiony tytułem ewentualnym na wypadek uznania przez Sąd, że zaskarżone rozporządzenie należy utrzymać w mocy – dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez nałożenie środka w jego obecnej formie, która jest sprzeczna z interesem Unii. Dla zakresu postępowania byłoby lepiej, gdyby środki przybrały formę cła zmiennego opartego na cła ad valorem, ograniczonego minimalną ceną importową.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 394, s. 7.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2022 r. – Cunsorzii di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses i in./Komisja

(Sprawa T-34/22)

(2022/C 109/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cunsorzii di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses (Borgo, Francja) i dziewięciu innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i V. Le Meur-Baudry)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/1879 z dnia 26 października 2021 r. w sprawie odrzucenia trzech wniosków o objęcie ochroną nazwy jako oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 [„Jambon sec de l’Île de Beauté” (ChOG), „Lonzo de l’Île de Beauté” (ChOG), „Coppa de l’Île de Beauté” (ChOG)] ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia, po pierwsze, art. 49, 50 i 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012, L 343, s. 1), a po drugie, ogólnej zasady powagi rzeczy osądzonej (res iudicata), ze względu na przekroczenie przez Komisję zakresu kompetencji przyznanych jej na mocy tego rozporządzenia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 7 i 13 rozporządzenia nr 1151/2012 poprzez błędne zastosowanie przez Komisję wspomnianych wyżej przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 383, s. 1.